

Paardrijden was Else's grootste hobby. De liefde voor paarden had zij vooral van mijn vader, die als kind altijd te vinden was bij de renstallen in Buitenzorg, het tegenwoordige Bogor.

Door het vele reizen dat wij deden, bezochten we een groot aantal scholen, waardoor we ons telkens opnieuw moesten aanpassen. Els werd in het begin wel eens beschouwd als hooghartig. Maar al gauw merkten haar medeleerlingetjes dat dit maar een houding van haar was, om haar verlegenheid te maskeren, en zij kreeg goede vrienden en vriendinnen.

Terug uit Frankrijk en Nederland liep Else op verzoek van haar vader in Batavia de Kweekschool af. Eigenlijk was zij nooit van plan geweest om voor de klas te staan. Zij nam in aller ijl stenomen typlessen bij Ré en mij op het instituut en nam een betrekking aan als secretaresse aan het Ned. Consulaat te Singapore. Zij kocht een auto'tje en voelde zich heerlijk zelfstandig. In Singapore leerde zij Karl Nisson kennen, een Deen, die aan het hoofd stond van de afd. Rubber bij de East Asiatic Co. Zij trouwden enige jaren later in Batavia. Geboortedatum en plaats van Karl Kristian Nisson: 7 juni 1906 te Kopenhagen.

Toen de oorlog met Japan uitbrak werden Els en Karl als vrijwilligers ingeschakeld in het Engelse leger op Malakka. Mijn broer die daar als oorlogsvlieger was, ried zijn zus dringend aan om onmiddellijk via Java naar Australië te reizen en ons mee te nemen. Zij evacueerde met het laatste schip dat Singapore verliet. Karl moest achterblijven; hij werkte bij de mijnopruimingsdienst. Van evacuatie naar Australië kwam niets. Els besloot toen, bij ons op Java te blijven. Wij hadden toen nog geen idee van hetgeen ons boven het hoofd hing.

Mijn vader overleed in maart 1942. Els heeft nog als bloeddonor gefungeerd, maar het mocht niet baten. Hoewel mijn vader's dood een slag voor ons was, beseften wij later dat het een zegen was dat hem de vermoeienissen en vernederingen bespaard zijn gebleven van het verblijf in P.O.W. kampen en gevangenschap.

Wonder boven wonder lukte het Karl, naar Java te komen. De Nissons werden wegens hun Deense nationaliteit niet geïnterneerd, maar het leven buiten de kampen was verre van veilig. Menigeen werd opgepikt om nooit meer terug te komen. In Bandoeng werd Kristian geboren. Na de bevrijding woonden de Nissons een tijd in Singapore, waar het gezin werd uitgebreid met een dochtertje Tove. De familie Nisson verbleef enige tijd in Denemarken, maar ging daarna voorgoed naar Engeland. Karl kwam onverwachts in 1962 te overlijden. Else verkocht het huis in Surrey en kocht een farm in het Noorden, vlak bij Lake District, waar Tove's paard naar hartelust kon grazen. Na de voltooiing van Tove's studie in Sheffield, trokken de Nissons naar het Zuiden. Kris was intussen getrouwd met Caroline Rennie.

Kinderen uit het huwelijk van Karl Kristian en Else Nisson:

Kristian Nisson, geb. 3 febr. 1944 te Bandoeng, Java. Kris is in de buurt van Londen werkzaam als "quantity-surveyor" bij een Mij voor wegenbouw. Zijn vrouw heet Caroline Ruth Agnes Rennie. Kinderen uit dit huwelijk: